

Súd: Okresný súd Žiar nad Hronom
Spisová značka: 23Csp/59/2022
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6422202907
Dátum vydania rozhodnutia: 17. 03. 2023
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Adriana Mazúchová
ECLI: ECLI:SK:OSZH:2023:6422202907.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Žiar nad Hronom v konaní pred sudkyňou JUDr. Adrianou Mazúchovou, v právnej veci žalobcu P. P., A.. XX.X.XXXX, S. W. E. XX, XXX XX E., zastúpeného právnym zástupcom Advokátska kancelária JUDr. Peter Rybár, s.r.o., so sídlom Kuzmányho 29, 040 01 Košice, IČO: 47 234 466, proti žalovanému PROFI CREDIT Slovakia, s.r.o., so sídlom Pribinova 25, 824 96 Bratislava, IČO: 35 792 752, zastúpenému právnym zástupcom Advokátska kancelária JUDr. Andrea Cviková, s.r.o., so sídlom Kubániho 16, 811 04 Bratislava, IČO: 47 233 516, o zaplatenie 1 183,79 EUR s príslušenstvom, takto

rozhodol:

I. Žalovaný je p o v i n n ý zaplatiť žalobcovi sumu 1 183,79 EUR spolu s úrokom z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 1 183,79 EUR od 12.10.2021 do zaplatenia, a to do troch dní odo dňa právoplatnosti tohto rozsudku.

II. Žalovaný je p o v i n n ý zaplatiť žalobcovi náhradu trov konania v rozsahu 100 % do troch dní odo dňa právoplatnosti uznesenia súdu o výške náhrady trov konania.

o d ô v o d n e n i e :

1.1 Žalobca sa žalobou doručenou súdu dňa 13.10.2022 domáhal voči žalovanému zaplatenia sumy 1 183,79 EUR spolu s úrokom z omeškania vo výške 5 % ročne zo žalovanej sumy od 12.10.2021 do zaplatenia a náhrady trov konania.

1.2 Žalobu odôvodnil tým, že žalovaný, ktorého jedným z predmetov činnosti je poskytovanie úverov a pôžičiek uzavrel so žalobcom ako spotrebiteľom v zmluvnom postavení spoludlžníka dňa 28.11.2007 zmluvu o spotrebiteľskom úvere označenú ako „Žiadosť o poskytnutie revolvingového úveru/ Zmluva o revolvingovom úvere“ č.XXXXXXXXXX (ďalej aj ako „zmluva o úvere“), na základe ktorej došlo zo strany žalovaného vo vzťahu k žalobcovi k poskytnutiu finančných prostriedkov vo výške 829,85 EUR (25 000,- Sk). Odplata v zmluve bola dohodnutá na sumu 1 413,53 EUR (42 584,-Sk), ktorú mal žalobca vrátiť žalovanému spolu s istinou poskytnutého úveru v pravidelných 48-ich mesačných splátkach po 46,74 EUR (1 408,-SK), t.j. uhradiť v prospech žalovaného sumu vo výške 2 243,38 EUR (67 584,- Sk). Žalobca použil poskytnutý úver výlučne na osobné potreby. Zo strany žalobcu bolo v prospech žalovaného na základe predmetnej zmluvy poukázané plnenie minimálne vo výške 5 164,21 EUR. V rozsahu sumy 4 334,36 EUR tak došlo na základe predmetnej zmluvy zo strany žalobcu k plneniu nad rámec istiny poskytnutého úveru.

1.3 Žalovanú sumu vo výške 1 183,79 EUR žiadal priznať z titulu vydania bezdôvodného obohatenia, pričom žalovaná suma predstavuje sumu úhrad vykonaných žalobcom v čase od 24.10.2012 do 21.7.2018.

1.4 Žalobca ďalej uviedol, že časť bezdôvodného obohatenia v súvislosti so zmluvou o spotrebiteľskom úvere č.XXXXXXXXXX, a to vo výške 2 530,-EUR (úhrady za obdobie od 22.8.2018 do 8.7.2020) s príslušenstvom uplatnil v osobitnom súdnom konaní, ktoré bolo právoplatne ukončené v jeho prospech, a to rozsudkom Okresného súdu Žiar nad Hronom, sp.zn. 28Csp/74/2021-110 zo dňa 12.04.2022,

ktorý bol potvrdený rozsudkom Krajského súdu v Banskej Bystrici, sp.zn. 43CoCsp/24/2022-152 zo dňa 22.9.2022, pričom v konaní už bolo právoplatne súdom judikované, že zmluva o spotrebiteľskom úvere č.XXXXXXXXXX je neplatná v celom rozsahu a odplata v nej dojednaná je v rozpore s dobrými mravmi. Na základe predmetnej úverovej zmluvy žalovaný nemal nikdy nárok na žiadne plnenie nad rámec istiny poskytnutého úveru ako to konštatoval tunajší súd v konaní vedenom pod sp.zn. 28Csp/74/2021, v ktorom dospel k záveru, že medzi stranami sporu nedošlo k platnému uzavretiu zmluvy, pričom tento záver potvrdil aj Krajský súd v Banskej Bystrici v rozsudku sp.zn. 43CoCsp/24/2022.

1.5 Žalobca sa preto domnieva, že jeho nárok je dôvodný aj vo zvyšnej časti, ktorú uplatňuje touto žalobou (úhrady za obdobie od 24.10.2012 do 21.7.2018), pričom poukázal na základné dôvody, ktorých správnosť už bola potvrdená vo vyššie uvedenom konaní. Poukázal pritom na neplatnosť zmluvy o spotrebiteľskom úvere, keďže jeho žiadosť bola doplnená žalovaným o údaje uvedené v bode 6, čím došlo k zmene údajov o RPMN, čím sa doplnenie, resp. zmena pôvodných údajov považuje v zmysle § 44 ods. 2 Občianskeho zákonníka za nový návrh na uzavretie zmluvy, ktorý však už nebol druhou zmluvnou stranou následne prijatý, a teda k platnému uzavretiu zmluvy nikdy nedošlo, čo už bolo aj právoplatne judikované, a to nielen v konaní sp.zn. 28Csp/74/2021, ale aj v obdobných iných prípadoch, pričom poukázal na rozsudok Krajského súdu v Banskej Bystrici, sp.zn. 17Co/233/2016 zo dňa 15.2.2017 a rozsudok Krajského súdu v Košiciach, sp.zn. 3Co/245/2017 zo dňa 9.8.2018 a právne závery v nich vyslovené.

1.6 Žalobca ďalej poukázal na to, že odplata uvedená v zmluve o úvere je v rozpore s dobrými mravmi, a preto nebola dojednaná platne, resp. dohoda o jej výške je neplatná pre jej priamy rozpor so zákonom ako aj s dobrými mravmi.

1.7 Žalobca poukázal aj na to, že pokiaľ by aj samotná zmluva bola platná, žalovaný nemal nárok na žiadne plnenie nad rámec ním poskytnutých finančných prostriedkov, nakoľko zmluva neobsahovala údaj o RPMN, resp. nesprávne uvedený údaj o RPMN, vzhľadom na čo by sa poskytnutý úver v zmysle zákona č. 258/2001 Z.z. o spotrebiteľských úveroch považoval za bezúročný a bez poplatkov.

1.8 Vzhľadom na to, že žalovaný ani napriek výzve zo dňa 7.10.2021 dlžnú sumu nevrátil do dodatočne poskytnutej lehoty 11.10.2021, uplatnil si žalobca aj nárok na úroky z omeškania vo výške 5 % ročne od nasledujúceho dňa po uplynutí lehoty na dobrovoľné plnenie.

2.1 Žalovaný vo vyjadrení k žalobe uviedol, že uplatnený nárok považuje za nedôvodný, a to čo do základu i výšky.

2.2 Zároveň na svoju obranu vzniesol aj námietku premlčania, pričom poukázal na to, že žalobca uplatňuje nárok na vrátenie úhrad za obdobie od 24.10.2012 do 21.07.2018, pričom mal za to, že od poslednej označenej úhrady do podania žaloby uplynula subjektívna a objektívna premlčacia doba (najneskôr ku dňu 21.7.2021), preto žiadal žalobu zamietnuť.

2.3 Žalovaný namietal aj nepreskúmateľnosť postupu a uplatňovania úroku z omeškania ku dňu 12.10.2021.

3.1 Žalobca v replike opätovne poukázal na to, že súd skúmal platnosť uzavretej zmluvy ako prejudiciálnu otázku už v konaní vedenom pod sp.zn. 28Csp/74/2021, pričom dospel k záveru, že predmetná zmluva o úvere je absolútne neplatná v celom rozsahu, pričom táto skutočnosť bola potvrdená aj odvolacím súdom.

3.2 Argumentáciu žalovaného označil za tendenčnú, popierajúcu závery právoplatného rozhodnutia súdu. Žalovaným uvádzané popretie tvrdení žalobcu, ktoré uviedol v žalobe, označil s odkazom na § 150 a 151 ods. 2 zákona č. 160/2015 Z.z. z 21.mája 2015 Civilný sporový poriadok (ďalej len „CSP“) za neúčinné.

3.3 Žalobca zotrval na podanej žalobe v celom rozsahu z dôvodov, ktoré uviedol v žalobe.

3.4 K vznesenej námietke premlčania uviedol, že nie je zrejmé, akú premlčaciu dobu žalovaný aplikuje na uvedený prípad, kedy mala začať plynúť a kedy, a z akých dôvodov mala podľa neho uplynúť najneskôr dňa 21.7.2021. Vznesenú námietku premlčania označil za nekvalifikovanú a neúčinnú, nakoľko neuviedol žiadne konkrétne skutočnosti, z ktorých by bolo zrejmé, na základe čoho je možné dospieť k záveru, že malo dôjsť k podaniu žaloby po uplynutí premlčacej doby, keď túto ani bližšie nešpecifikuje ani neodôvodňuje, a ani neuvádza akú premlčaciu dobu aplikuje, a kedy malo podľa neho dôjsť k premlčaniu. Poukázal na to, že ak žalovaný vznesie na svoju obranu námietku premlčania, je povinný preukázať skutočnosti na určenie začiatku jej plynutia, a tým aj jej uplynutia, čo žalovaný nespĺnil.

3.5 Žalobca poukázal na to, že na daný prípad sa aplikuje premlčacia doba v zmysle § 107 Občianskeho zákonníka. K začiatku plynutia subjektívnej premlčacej doby uviedol, že podľa ustálenej rozhodovacej

praxe sa pre moment začatia plynutia subjektívnej premlčacej doby vyžaduje skutočná (preukázaná), a nie len predpokladaná vedomosť spotrebiteľa o vzniku bezdôvodného obohatenia a osobe, ktorá sa na jej úkor bezdôvodne obohatila. Túto vedomosť žalobca nadobudol až po prvej porade so svojim právnym zástupcom, pričom v rovnaký deň došlo k udeleniu plnomocenstva na zastupovanie, a to dňa 28.9.2021, ako to vyplýva z predloženého plnomocenstva. Až v tento moment 28.9.2021, resp. nasledujúci deň začala plynúť subjektívna premlčacia doba, a keďže k podaniu žaloby došlo dňa 13.10.2022, stalo sa tak ešte pred uplynutím subjektívnej premlčacej doby, a preto nárok žalobcu uplatnený žalobou nie je premlčaný v subjektívnej premlčacej dobe. V tejto súvislosti žalobca poukázal na rozhodovaciu prax Najvyššieho súdu Slovenskej republiky a citoval závery uznesenia sp.zn. 8Cdo/189/2020 zo dňa 27.4.2022 a sp.zn. 5Cdo/29/2021 zo dňa 28.9.2021. Zároveň poukázal aj na ďalšie rozhodnutie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky, sp.zn. 7Cdo/79/2021 zo dňa 31.1.2022, v ktorom súd taktiež zdôraznil potrebu skúmania skutočnej (preukázanej) a nie len predpokladanej vedomosti o skutočnostiach uvedených v ustanovení § 107 ods. 1 Občianskeho zákonníka, ako aj závery vyslovené v rozhodnutiach Ústavného súdu Slovenskej republiky sp. zn. III. ÚS 43/2020-48 zo dňa 12.5.2020, I. ÚS 51/2020-50 zo dňa 9.6.2020 a II. ÚS 502/2020-59 zo dňa 11.2.2021.

3.6 Vo vzťahu k objektívnej premlčacej dobe žalobca uviedol, že na uplatňovaný nárok je nutné aplikovať 10 ročnú objektívnu premlčaciu dobu, nakoľko žalovaný sa podľa jeho názoru na jeho úkor úmyselne bezdôvodne obohatil. Poukázal pritom na formu priameho a nepriameho úmyslu, pričom v prejednávanej príhode je potrebné dospieť k záveru, že na strane žalovaného bol pri získavaní bezdôvodného obohatenia daný minimálne nepriamy úmysel, a to s poukazom na to, že už zákon č. 258/2001 Z. z. o spotrebiteľských úveroch účinný od 1.10.2001 obsahoval povinnosť uvedenú v § 4 ods. 2, a to uvádzať v zmluvách o spotrebiteľskom úvere množstvo obligatórnych náležitostí, pričom ak niektorá z nich nie je uvedená platí, že spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov. Taktiež bola v čase uzavretia zmluvy platná a účinná právna úprava o neplatnosti zmlúv z dôvodu rozporu s dobrými mravmi, či z dôvodu nedodržania postupu pri uzatváraní zmluvy podľa § 44 ods. 2 Občianskeho zákonníka. Zmluva, ktorá je predmetom konania bola uzavretá zhruba po 7 rokoch podnikania žalovaného v oblasti poskytovania úverov, z čoho zhruba 6 rokov platila zákonná, nevyvrátiteľná fikcia bezúročnosti a bezpoplatkovosti poskytovaných úverov v prípade absencie obligatórnych zákonných náležitostí. Žalobca poukázal na to, že žalovaný v čase uzavretia predmetnej zmluvy musel vedieť o svojej povinnosti uvádzať v zmluvách obligatórne náležitosti a rešpektovať platnú právnu úpravu. Ak sa aj napriek bezúročnosti a bezpoplatkovosti úveru, či neplatnosti zmluvy, dožadoval od žalobcu plnenia aj v rozsahu úrokov a poplatkov, potom v zmysle § 451 Občianskeho zákonníka musel vedieť aj to, že takýmto jeho konaním sa bezdôvodne obohacuje na úkor žalobcu. Žalobca zároveň poukázal na to, že žalovanému skutočnosť, že sa bezdôvodne obohacuje, musela byť známa aj z množstva súdnych konaní, pričom disponoval mnohými rozhodnutiami, ktoré vyslovene deklarovali, že zmluvy žalovaného uzatvárané s klientmi sú absolútne neplatné, resp. bezúročné a bezpoplatkové, pričom išlo o formulárové zmluvy s absolútne totožným obsahom (nedostatkami ohľadom obligatórnych náležitostí a rozpor odplaty so zákonom) ako v prípade zmluvy, ktorá je predmetom tohto konania. Žalobca v tejto súvislosti poukázal na závery vyslovené v rozsudku Krajského súdu v Banskej Bystrici, sp.zn. 14Co/64/2019 zo dňa 4.6.2019. Žalobca poukázal aj na to, že odmena na úrovni viac ako 80 % ročne je v hrubom rozpore s dobrými mravmi, čo konštatovali súdy už v čase, kedy veriteľ opakovane a sústavne predkladal spotrebiteľom (aj žalobcovi v tomto konaní) zmluvy, o ktorých vedel, že sú v rozpore so zákonom, resp. na podklade toho, čo mu bolo vytýkané vo viacerých súdnych rozhodnutiach zmluvy neopravil, o týchto skutočnostiach spotrebiteľov neupovedomil, neoznámil im, že nemajú splácať úroky, resp. že má nárok len na vrátenie istiny. Práve naopak, naďalej od spotrebiteľov, dúfajúc, že im rozhodovacia činnosť súdov nie je známa, vymáhal, žiadal a dobrovoľne a úmyselne prijímal plnenia, na ktoré nemal nárok. Aj z rozhodovacej praxe súdov je zrejmé, že žalovaný už uzavrel niekoľko tisíc takýchto zmlúv, čo len svedčí o tom, že nemôže ísť o nedbanlivosť, nakoľko takmer všetky jeho zmluvy neobsahujú podstatné náležitosti, resp. obsahujú úroky v rozpore s dobrými mravmi, pričom na nedostatky zmlúv bol upozornený aj v exekučných konaniach. S poukazom na uvedené je žalobca názoru, že na strane žalovaného je daný minimálne nepriamy úmysel získať bezdôvodné obohatenie aj z predmetnej úverovej zmluvy, a preto nárok na vydanie bezdôvodného obohatenia premlčaný nie je a na daný prípad je nutné aplikovať režim úmyselného bezdôvodného obohatenia a 10 ročnú objektívnu premlčaciu dobu. Na záver žalobca poukázal na rozsudok súdneho dvora vo veci C-485/19 zo dňa 22.4.2021 a rozhodnutie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp.zn. 7Cdo/6/2020 zo dňa 30.6.2022, ktoré odkazuje na uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp.zn. 7Cdo/268/2021 zo dňa 28.2.2022, v zmysle ktorých je na daný prípad potrebné aplikovať 10 ročnú objektívnu premlčaciu dobu.

3.7 Žalobca v závere poukázal aj na závery rozsudku Krajského súdu v Banskej Bystrici, sp.zn. 16Co/1392/2014 zo dňa 24.9.2015 a rozhodnutie Ústavného súdu Slovenskej republiky, sp.zn. I. ÚS 47/2019 zo dňa 30.1.2019, v zmysle ktorých je pre začiatok plynutia objektívnej premlčacej doby rozhodujúce, kedy bezdôvodné obohatenie skončilo, pričom aj v takom prípade je potrebné dospieť k záveru, že nárok uplatnený žalobou nie je premlčaný, a to ani v prípade aplikácie 3 ročnej premlčacej doby, aj keď žalobca zotrval na potrebe aplikácie 10 ročnej objektívnej premlčacej doby. Aj vzhľadom na uvedené mal žalobca za to, že žaloba je v celom rozsahu dôvodná, pričom nárok ňou uplatnený nie je premlčaný.

4. Žalovaný sa k žalobnej replike žalobcu osobitne písomne nevyjadril.

5. Na prejednanie žaloby súd nariadil pojednávanie na deň 17.3.2023, na ktoré sa strany sporu nedostavili, pričom právni zástupcovia strán ich neúčasť ospravedlnili a súhlasili s pojednávaním a rozhodnutím v ich neprítomnosti. Keďže dôvody na odročenie pojednávania podľa § 183 CSP splnené neboli, súd v záujme hospodárnosti konania podľa § 180 CSP rozhodol o pojednávaní v neprítomnosti strán sporu a podanú žalobu prejednal bez prítomnosti strán sporu a ich právnych zástupcov.

6. Podľa § 151 ods. 1 CSP, skutkové tvrdenia strany, ktoré protistrana výslovne nepoprela, sa považujú za nesporné.

7. Podľa § 215 CSP, súd rozhodne na základe zisteného skutkového stavu.

8. Podľa § 217 ods. 1 CSP, pre rozsudok je rozhodujúci stav v čase jeho vyhlásenia. Ustanovenia o sudcovskej koncentrácii konania tým nie sú dotknuté.

9. Súd vo veci vykonal dokazovanie oboznámením obsahu žaloby, predloženými listinnými dôkazmi, písomnými vyjadreniami strán a v súlade s § 151 ods. 1 CSP rozhodol na základe nesporných skutkových tvrdení a listinných dôkazov založených v súdnom spise. Súd zistil tento skutkový a právny stav.

10. Z predloženej listiny označenej ako „Žiadosť o poskytnutie revolvingového úveru/Zmluva o revolvingovom úvere“ č. XXXXXXXXXXXX súd zistil, že žalovaný je v nej označený ako veriteľ a žalobca ako spoludlžník dlžníka P. P., A. X.X.XXXX. Z listiny súd zistil, že dlžník a spoludlžník vyplnili a podpísali dňa 28.11.2007 formulárové tlačivo „Žiadosť o poskytnutie revolvingového úveru/Zmluva o revolvingovom úvere“ číslo XXXXXXXXXXXX v rozsahu bodov 2 až bode 5, pričom v bode 5 označenom ako "Údaje o požadovanom revolvingovom úvere v Sk" je uvedená poskytnutá čiastka úveru („čiastka k výplate“) sumou 25 000,- ; splatnosť úveru (počet splátok/ splatnosť - deň v mesiaci): 48/10; mesačná splátka vrátane úroku sumou 1 408,- ; zmluvná odmena sumou 42 584,- ; nominálna hodnota úveru (predstavuje aj celkovú sumu splátok úveru vrátane úrokov) sumou 67 584,- ; predpokladaná RPMN za úver (v %): 82,05 ; zmluvná odmena za poskytnutie revolvingu sumou 22 303,- ; predpokladaná RPMN úveru po poskytnutí revolvingu (v %): 73,72. Žalovaný vyplnil a podpísal na tej istej listine údaje v bode 6 označenom ako "Údaje o schválenom revolvingovom úvere v Sk". V bode 6 predmetnej listiny - Údaje o schválenom revolvingovom úvere v Sk, je uvedená poskytnutá čiastka úveru sumou 25 000,- ; splatnosť úveru (počet splátok/ splatnosť - deň v mesiaci): 48/10; mesačná splátka vrátane úroku sumou 1 408,- ; zmluvná odmena sumou 42 584,- ; nominálna hodnota úveru (predstavuje aj celkovú sumu splátok úveru vrátane úrokov) sumou 67 584,- ; RPMN za úver (v %): 81,82 - tento údaj je preškrtnutý a zmenený na 79,48; zmluvná odmena za poskytnutie revolvingu sumou 22 303,- ; predpokladaná RPMN úveru po poskytnutí revolvingu (v %): 84,45 - tento údaj je preškrtnutý a zmenený na 73,72. Údaje v bodoch 5 a 6 sa nezhodujú, a to konkrétne v údaji týkajúcom sa predpokladaná RPMN za úver (v bode 5 je uvedená hodnota 82,05 % a bode 6 hodnota 81,82 preškrtnutá a zmenená na 79,48 %) a predpokladaná RPMN úveru po poskytnutí revolvingu (v bode 5 je uvedená hodnota 73,72 % a bode 6 hodnota 84,45 preškrtnutá a zmenená na 73,72 %). Podľa bodu 13 tejto listiny, riadnym vyplnením a následným podpisom tejto Žiadosti/Zmluvy všetkými zúčastnenými stranami uzatvorila spoločnosť PROFIREAL SLOVAKIA spol. s r.o. s dlžníkom zmluvu o revolvingovom úvere, ktorej neoddeliteľnou súčasťou sú zmluvné dojednania (na zadnej strane tejto Žiadosti/Zmluvy). V zmysle bodu 2.1 zmluvných dojednaní zmluvy o revolvingovom úvere, sa zmluva o revolvingovom úvere uzatvára na predtlačenom formulári veriteľa. Vyplnená žiadosť o poskytnutie revolvingového úveru, podpísaná Dlžníkom, Spoludlžníkom 1 a Spoludlžníkom 2 je návrhom na uzavretie Zmluvy o RU. Zmluva o RU je uzavretá a nadobúda platnosť a účinnosť dňom podpisu Dlžníka, Spoludlžníka 1, Spoludlžníka 2 a veriteľa.

11. Z predložených poštových peňažných poukazov U súd zistil, že žalobca uhradil žalovanému v období od 24.10.2012 do 21.7.2018 celkovú čiastku 1 183,79 EUR a v období od 22.8.2018 do 8.7.2020 celkovú čiastku 2 530,- EUR. Za celé obdobie od 10.1.2008 do 8.7.2020 žalobca uhradil celkovú čiastku 5 164,21 EUR pričom pri platbách bol použitý variabilný symbol XXXXXXXXXXXX.

12. Z predžalobnej výzvy na vrátenie plnenia prijatého bez právneho dôvodu zo dňa 7.10.2021 súd zistil, že ju vypracoval právny zástupca žalobcu, ktorý vyzval žalovaného v súvislosti so zmluvou o úvere č. XXXXXXXXXXXX na vrátenie sumy 4 238,36 EUR titulom bezdôvodného obohatenia najneskôr do 11.10.2021. Výzva bola zahrnutá aj v e-maili zo dňa 7.10.2021, ktorý bol odoslaný na e-mailovú adresu žalovaného proficredit@proficredit.sk <mailto:proficredit@proficredit.sk> .

13. Z rozsudku Okresného súdu Žiar nad Hronom, č.k. 28Csp/74/2021-110 zo dňa 12.4.2022 súd zistil, že týmto rozsudkom súd zaviazal žalovaného, aby žalobcovi zaplatil sumu 2 530,- EUR s 5 % úrokom z omeškania zo sumy 2 530,- EUR od 12.10.2021 do zaplatenia, a to do 3 dní od právoplatnosti tohto rozsudku. Z odôvodnenia rozsudku súd zistil, že predmetom konania bol nárok žalobcu na vydanie bezdôvodného obohatenia získaného žalovaným v súvislosti so zmluvou o úvere č. XXXXXXXXXXXX za obdobie od 22.8.2018 do 8.7.2020, pričom súd dospel k záveru, že k uzavretiu zmluvy č. XXXXXXXXXXXX medzi stranami sporu nedošlo.

14. Z rozsudku Krajského súdu v Banskej Bystrici, č.k. 43CoCsp/24/2022-152 zo dňa 22.9.2022 súd zistil, že týmto rozsudkom odvolací súd potvrdil rozsudok Okresného súdu Žiar nad Hronom, č.k. 28Csp/74/2021-110 zo dňa 12.4.2022, ako vecne správny. Z odôvodnenia odvolacieho rozsudku súd zistil, že aj odvolací súd dospel k záveru, že k uzavretiu zmluvy č. XXXXXXXXXXXX medzi stranami sporu nedošlo.

15. Z predložených doložiek právoplatnosti a vykonateľnosti súd zistil, že rozsudok Okresného súdu Žiar nad Hronom, č.k. 28Csp/74/2021-110 zo dňa 12.4.2022 v I. a III. výrokovej vete v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Banskej Bystrici, č.k. 43CoCsp/24/2022-152 zo dňa 22.9.2022, nadobudli právoplatnosť dňa 10.10.2022.

16. Z obchodného registra súd zistil, že žalovaný s účinnosťou od 15.02.2008 zmenil obchodné meno PROFIREAL SLOVAKIA spol. s r.o. na PROFI CREDIT Slovakia, s.r.o.

17. Pri právnom posúdení veci súd aplikoval nasledovné ustanovenia právnych predpisov v znení účinnom ku dňu 28.11.2007:

Podľa § 497 zákona č.513/1991 Zb. Obchodného zákonníka, zmluvou o úvere sa zaväzuje veriteľ, že na požiadanie dlžníka poskytne v jeho prospech peňažné prostriedky do určitej sumy, a dlžník sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť úroky.

Podľa § 2 písm. a/, b/ zákona č. 258/2001 Z.z. o spotrebiteľských úveroch (ďalej len „ZoSÚ“), na účely tohto zákona sa rozumie

a) spotrebiteľským úverom dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme odloženej platby, pôžičky, úveru alebo v inej právnej forme,

b) zmluvou o spotrebiteľskom úvere zmluva, ktorou sa veriteľ zaväzuje poskytnúť spotrebiteľovi spotrebiteľský úver a spotrebiteľ sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a uhradiť celkové náklady spojené so spotrebiteľským úverom,

d) ročnou percentuálnou mierou nákladov sadzba, ktorá sa aplikuje na výpočet podľa prílohy č. 1 z hodnoty celkových nákladov spotrebiteľa spojených so spotrebiteľským úverom a výšky poskytnutého spotrebiteľského úveru.

Podľa § 3 ods. 1, 2 ZoSÚ, veriteľom je fyzická osoba alebo právnická osoba, ktorá poskytuje spotrebiteľský úver v rámci svojho podnikania; v závislosti od formy poskytovaného spotrebiteľského úveru môže byť veriteľom aj predávajúci. Spotrebiteľom je fyzická osoba, ktorej bol poskytnutý spotrebiteľský úver na iný účel ako na výkon zamestnania, povolania alebo podnikania.

Podľa § 4 ods. 1 ZoSÚ, zmluva o spotrebiteľskom úvere musí mať písomnú formu, inak je neplatná.

Podľa § 4 ods. 2 ZoSÚ, zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí obsahuje najmä g) ročnú percentuálnu mieru nákladov; ak nie je uvedená, spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov.

Podľa § 4 ods. 5 ZoSÚ, od spotrebiteľa nemôže veriteľ požadovať úrok a poplatky, ktoré nie sú uvedené v zmluve o spotrebiteľskom úvere.

Podľa § 3 ods. 1 zákona č. 40/1964 Zb. Občianskeho zákonníka (ďalej len „OZ“), výkon práv a povinností vyplývajúcich z občianskoprávných vzťahov nesmie bezprávneho dôvodu zasahovať do práv a oprávnených záujmov iných a nesmie byť v rozpore s dobrými mravmi.

Podľa § 39 OZ neplatný je právny úkon, ktorý svojím obsahom alebo účelom odporuje zákonu alebo ho obchádza alebo sa prieči dobrým mravom.

Podľa § 43a ods. 1 OZ, prejav vôle smerujúci k uzavretiu zmluvy, ktorý je určený jednej alebo viacerým určitým osobám, je návrhom na uzavretie zmluvy, ak je dostatočne určitý a vyplýva z neho vôľa navrhovateľa, aby bol viazaný v prípade jeho prijatia.

Podľa § 43c ods. 1 OZ včasné vyhlásenie urobené osobou, ktorej bol návrh určený, alebo iné jej včasné konanie, z ktorého možno vyvodiť jej súhlas, je prijatím návrhu.

Podľa § 43c ods. 2 veta prvá OZ, včasné prijatie návrhu nadobúda účinnosť okamihom, keď vyjadrenie súhlasu s obsahom návrhu dôjde k navrhovateľovi.

Podľa § 44 ods. 1 OZ, zmluva je uzavretá okamihom, keď prijatie návrhu na uzavretie zmluvy nadobúda účinnosť. Mlčanie alebo nečinnosť samy o sebe neznamenajú prijatie návrhu.

Podľa § 44 ods. 2 OZ, prijatie návrhu, ktoré obsahuje dodatky, výhrady, obmedzenia alebo iné zmeny, je odmietnutím návrhu a považuje sa za nový návrh. Prijatím návrhu je však odpoveď, ktorá vymedzuje obsah navrhovanej zmluvy inými slovami, ak z odpovede nevyplýva zmena obsahu navrhovanej zmluvy.

Podľa § 46 ods. 1,2 OZ písomnú formu musia mať zmluvy o prevodoch nehnuteľností, ako aj iné zmluvy, pre ktoré to vyžaduje zákon alebo dohoda účastníkov. Pre uzavretie zmluvy písomnou formou stačí, ak dôjde k písomnému návrhu a k jeho písomnému prijatiu. Ak ide o zmluvu o prevode nehnuteľnosti, musia byť prejavy účastníkov na tej istej listine.

Podľa § 107 ods. 1, 2 OZ, právo na vydanie plnenia z bezdôvodného obohatenia sa premlčí za dva roky odo dňa, keď sa oprávnený dozvie, že došlo k bezdôvodnému obohateniu a kto sa na jeho úkor obohatil. Najneskoršie sa právo na vydanie plnenia z bezdôvodného obohatenia premlčí za tri roky, a ak ide o úmyselné bezdôvodné obohatenie, za desať rokov odo dňa, keď k nemu došlo.

Podľa § 451 OZ, kto sa na úkor iného bezdôvodne obohatí, musí obohatenie vydať. Bezdôvodným obohatením je majetkový prospech získaný plnením bez právneho dôvodu, plnením z neplatného právneho úkonu alebo plnením z právneho dôvodu, ktorý odpadol, ako aj majetkový prospech získaný z nepoctivých zdrojov.

Podľa § 456 OZ, predmet bezdôvodného obohatenia sa musí vydať tomu, na úkor koho sa získal. Ak toho, na úkor koho sa získal, nemožno zistiť, musí sa vydať štátu.

Podľa § 457 OZ, ak je zmluva neplatná, je každý z účastníkov povinný vrátiť druhému všetko, čo podľa nej dostal.

Podľa § 2 písm. a) zákona č.250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa, na účely tohto zákona sa rozumie spotrebiteľom fyzická osoba alebo právnická osoba, ktorá nakupuje výrobky alebo používa služby pre osobnú potrebu alebo pre potrebu príslušníkov svojej domácnosti.

Podľa § 3 ods. 3 zákona č.250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa, každý spotrebiteľ má právo na ochranu pred neprijateľnými podmienkami v spotrebiteľských zmluvách, ktorými sú zmluvy uzavreté podľa Občianskeho zákonníka alebo Obchodného zákonníka, ako aj všetky iné zmluvy, ktorých charakteristickým znakom je, že sa uzatvárajú vo viacerých prípadoch, a je obvyklé, že spotrebiteľ obsah zmluvy podstatným spôsobom neovplyvňuje; aj na spotrebiteľské zmluvy, ktoré neboli uzavreté podľa Občianskeho zákonníka, sa primerane použijú ustanovenia Občianskeho zákonníka.

18. Podľa § 290 CSP, spotrebiteľský spor je spor medzi dodávateľom a spotrebiteľom vyplývajúci zo spotrebiteľskej zmluvy alebo súvisiaci so spotrebiteľskou zmluvou.

19. Na základe vykonaného dokazovania súd dospel k záveru, že právny vzťah medzi žalobcom a žalovaným založený žiadosťou o poskytnutie revolvingového úveru/zmluvou o revolvingovom úvere zo dňa 28.11.2007 je vzťahom spotrebiteľským, kde žalobca vystupuje ako spotrebiteľ a žalovaný ako dodávateľ.

20. Podľa § 4 ods.1 zákona č.258/2001 Z.z. o spotrebiteľských úveroch, zmluva o spotrebiteľskom úvere musí mať písomnú formu, inak je neplatná. Z vykonaného dokazovania mal súd preukázané, že žalobca dňa 28.11.2007 vyplnil časť formulára žiadosti o poskytnutie revolvingového úveru/zmluva o revolvingovom úvere - body 2 až 5. Časť formulára (bod 6) označený ako „Údaje o schválenom revolvingovom úvere v Sk“ bol vyplnený žalovaným až dodatočne, čo je zrejmé už z textu v zátvorke, kde je uvedené „nevypĺňajte“ a rovnako je táto skutočnosť zrejmá z rozdielného typu písma použitého v bode 6. Žalovaný tak vyplnil túto časť sám bez aktívnej spoluúčasti žalobcu, ktorý sa s textom tejto časti formulára oboznámil až po jeho doručení. Vzhľadom ku skutočnosti, že všetky podstatné náležitosti zmluvy sú obsiahnuté práve v bode 6 (niektoré rozdielne ako v bode 5 - najmä údaj o výške RPMN) má súd za to, že po doplnení rozdielných údajov do bodu 6, predstavoval upravený návrh v zmysle § 44 ods. 2 Občianskeho zákonníka nový návrh na uzavretie zmluvy, ktorý podliehal akceptácii zo strany dlžníka a žalobcu, k čomu však už následne nedošlo, keďže dlžník a ani žalobca návrh po doplnení údajov nepodpísali.

21. V zmysle § 43 až 44 OZ zmluva je uzavretá ak návrh, ktorý bol predložený druhej strane, bol bez výhrad prijatý. Ak prijatie obsahuje nejaké výhrady, zmeny a doplnky, teda obsahuje niečo, čo v návrhu nebolo uvedené, nedošlo k platnému uzavretiu zmluvy. Ide o odmietnutie návrhu a zmenený návrh sa považuje za nový návrh od druhej zmluvnej strany. Je nepochybné, že v prípade zmeny údajov v znení návrhu zmluvy zo strany žalovaného sa jedná o nový návrh na uzavretie zmluvy (§ 44 ods. 2 OZ), ktorý mali dlžník a žalobca následne akceptovať. Formulár žiadosti/zmluvy so zmenenými údajmi schváleného úveru v bode 6 mal byť opätovne (po tejto zmene) podpísaný dlžníkom a žalobcom na znak ich súhlasu s vykonanou zmenou zo strany žalovaného. Vzhľadom na uvedené skutočnosti súd dospel k záveru, že medzi dlžníkom a žalobcom na jednej strane a žalovaným na strane druhej k platnému uzavretiu zmluvy o revolvingovom úvere nedošlo, a to z dôvodu, že nebola zhoda medzi návrhom zmluvy a jej akceptom vo všetkých údajoch požadovaného a schváleného úveru. Súd teda považoval konanie veriteľa - žalovaného nie za prijatie návrhu predloženého žalobcom, ale za nový návrh. Dojednanie vo všeobecných podmienkach v bode 2.1, že dlžník súhlasí s tým, že veriteľ je oprávnený po posúdení schopnosti dlžníka splácať úver, výšku úveru znížiť a schváliť iné parametre požadovaného úveru, ako dlžník uviedol v bode 5 žiadosti, aj keď je uvedené vo všeobecných zmluvných podmienkach, nemôže v súlade so zákonom umožniť veriteľovi uzatvoriť platne zmluvu bez toho, aby dlžník takýto nový návrh prijal v súlade so zákonom. Jedná sa o neprijateľnú zmluvnú podmienku, a teda neplatné dojednanie. Žalovaný netvrdil, ani nepreukázal, že by jeho (nový) návrh vyplnený v bode 6. žiadosti (ktorý vyplnil až následne po podpise návrhu dlžníkom a žalobcom) bol totožný so „žiadosťou“, resp. že by takýto nový návrh dlžník a žalobca v súlade s § 44 ods. 1 a § 46 ods. 2 OZ prijali. Pokiaľ prijatie návrhu obsahovalo iný obsah, ako bol predložený návrh, išlo o nový návrh a dlžník a žalobca mali možnosť takýto návrh buď prijať alebo neprijať. V konaní nebolo preukázané, že by dlžník a žalobca doplnený, resp. pozmenený návrh žalovaného dodatočne akceptovali. K uzavretiu zmluvy v písomnej forme tak, ako to pre jej platnosť vyžaduje zákon v súlade s § 40 ods. 1 OZ v spojení s § 4 ods.1 zákona č.258/2001 Z.z. o spotrebiteľských úveroch, resp. k platnému uzavretiu zmluvy o spotrebiteľskom úvere v danom prípade nedošlo.

22. Z predložených rozsudkov mal súd preukázané, že k rovnakému záveru dospel súd už aj v konaní vedenom pod sp.zn. 28Csp/74/2021, v ktorom súd rozsudkom zo dňa 12.4.2022 zaviazal žalovaného na

zaplatenie sumy 2 530,- EUR s príslušenstvom titulom vydania bezdôvodného obohatenia z identickej spotrebiteľskej zmluvy č. XXXXXXXXXXXX za obdobie od 22.8.2018 do 8.7.2020, pričom správnosť tohto záveru (že k platnému uzavretiu zmluvy nedošlo) bola potvrdená aj odvolacím súdom v rozsudku sp.zn. 43CoCsp/24/2022 zo dňa 22.9.2022.

23. Keďže súd dospel k záveru, že medzi stranami sporu nedošlo k platnému uzavretiu zmluvy o spotrebiteľskom úvere, neboli si strany povinné nič plniť. Medzi stranami nebolo sporné, že žalovaný poskytol finančné prostriedky vo výške 25 000,-Sk, a keďže súd dospel k záveru, že aj táto suma bola poskytnutá bez právneho dôvodu, mal žalovaný nárok len na vrátenie poskytnutej istiny. Sporné nebolo ani to, že žalobca plnil žalovanému celkovú sumu 5 164,21 EUR, teda bezdôvodne mu bola vyplatená suma 4 334,36 EUR, z ktorej plnenie (úhrady realizované žalobcom) za obdobie od 24.10.2012 do 21.07.2018 predstavuje suma 1 183,79 EUR žalovaná v tomto konaní a plnenie (úhrady realizované žalobcom) za obdobie od 22.8.2018 do 8.7.2020 v sume 2 530,-EUR bolo uplatnené v konaní vedenom na tunajšom súde pod sp. zn. 28Csp/74/2021. Plnenie žalobcu nad rámec poskytnutej istiny súd vzhľadom na záver súdu, že k platnému uzavretiu spotrebiteľskej zmluvy nedošlo, posúdil v súlade s § 451 Občianskeho zákonníka ako plnenia bez právneho dôvodu, resp. uplatnený nárok na zaplatenie žalovanej sumy súd posúdil ako nárok na vydanie bezdôvodného obohatenia.

24. Navyše z vykonaného dokazovania mal súd preukázané, že formulárová listina obsahuje až tri rôzne údaje o RPMN, pričom údaj o RPMN bol v rozhodnom období obligatórnou náležitosťou zmluvy o spotrebiteľskom úvere (§ 4 ods. 2 písm. g) zákona č. 258/2001 Z. z.), ktorej absenciu zákon sankcionoval fikciou bezúročnosti a bezpoplatkovosti spotrebiteľského úveru. Pokiaľ by teda aj došlo k platnému uzavretiu spotrebiteľskej zmluvy, veriteľ by mal nárok len na vrátenie istiny, t.j. poskytnutých peňažných prostriedkov a každé plnenie nad rámec istiny by rovnako predstavovalo bezdôvodné obohatenie žalovaného titulom plnenia bez právneho dôvodu, keďže spotrebiteľský úver by bol v prípade platného uzavretia zmluvy bezúročný a bez poplatkov. Súd má zároveň za to, že vopred pretlačený formulár vypracovaný žalovaným je zavádzajúci a pre spotrebiteľa celkom iste nezrozumiteľný, pretože neobsahuje zákonom vyžadovaný údaj RPMN, ale obsahuje viacero údajov ako „predpokladaná RPMN za úver“ a „predpokladaná RPMN úveru po poskytnutí revolvingu“. Tieto údaje pôsobia zavádzajúco, mätúco, pričom spotrebiteľ vlastne ani nevie aká RPMN poskytovaného úveru. Podľa názoru súdu uvedenie viacerých údajov o RPMN je neprípustné, a nie je konformné so zmyslom a účelom zákona. Ide o neurčité vyjadrenie podstatnej náležitosti zmluvy, pričom neurčitosť niektorej podstatnej náležitosti v spotrebiteľskom úvere má ten istý účinok, ako keby uvedenú náležitosť zmluva vôbec neobsahovala (rozsudok Krajského súdu v Žiline, sp. zn. 11Co/229/2015). Uvedenie predpokladanej výšky RPMN preto nespĺňa podmienky zákona o spotrebiteľských úveroch, keďže spotrebiteľ pri uzatváraní zmluvy musí byť informovaný o všetkých podstatných informáciách, ktoré môžu ovplyvniť jeho rozhodnutie, či do vzťahu vstúpi alebo nie. Údaj označený ako predpokladaný, spôsobuje stav právnej neistoty spotrebiteľa, kedy si nevie vytvoriť názor, či je vzťah pre neho výhodný alebo nie je výhodný, keďže je slabšou stránkou zmluvného vzťahu. Veriteľ ako dodávateľ podniká v predmete činnosti a má výhodnejšie postavenie oproti spotrebiteľovi, pretože vie, ako sa správajú na trhu ostatní veritelia. Ak zákonodarca explicitne uviedol, že zmluva má obsahovať údaj o ročnej percentuálnej miere nákladov, nie je možné považovať uvedenie jej predpokladanej výšky za splnenie tejto zákonnej podmienky. Ak by totiž zákonodarca mal v úmysle, aby stačil aj predpoklad o budúcom vývoji, v zákone by to uviedol, o to viac ak ide o vzťah, ktorého stranou je spotrebiteľ, ktorý v právnom poriadku požíva zvýšenú ochranu.

25. Potom ako súd dospel k záveru, že strany sú v spore vecne legitimované (žalobca s poukazom na § 456 Občianskeho zákonníka a žalovaný s poukazom na § 451 ods. 1 Občianskeho zákonníka), keďže žalovaný na svoju obranu vzniesol námietku premlčania, súd sa zaoberal touto námietkou a dospel k záveru, že uplatnený nárok na vydanie bezdôvodného obohatenia nie je premlčaný. Premlčanie uplatneného nároku súd posúdil podľa § 107 Občianskeho zákonníka.

26. Podľa § 107 ods. 1 Občianskeho zákonníka, právo na vydanie plnenia z bezdôvodného obohatenia sa premlčí za dva roky odo dňa, keď sa oprávnený dozvie, že došlo k bezdôvodnému obohateniu a kto sa na jeho úkor obohatil.

27. Podľa 107 ods. 2 Občianskeho zákonníka, najneskoršie sa právo na vydanie bezdôvodného obohatenia premlčí za tri roky, a ak ide o úmyselné bezdôvodné obohatenie, za desať rokov odo dňa, keď k nemu došlo.

28. Pri premlčaní práva na vydanie bezdôvodného obohatenia je ustanovená kombinovaná premlčacia doba, a to subjektívna (v ods. 1) a objektívna (v ods. 2). Začiatok subjektívnej a objektívnej premlčacej doby je stanovený odlišne, na sebe nezávisle, a ich plynutie a skončenie je tiež vzájomne nezávislé, avšak len do tej miery, že subjektívna premlčacia doba môže plynúť len v rámci objektívnej, ktorú nemožno prekročiť.

29. Z vykonaného dokazovania má súd preukázané, že právo na vydanie bezdôvodného obohatenia vzniklo, pričom pri postupnom získavaní majetkových hodnôt za obdobie od 24.10.2012 do 21.7.2018 treba z hľadiska premlčania považovať nároky za samostatné nároky na vydanie bezdôvodného obohatenia, ktoré vznikli zo samostatných oddeliteľných prípadov bezdôvodného obohatenia. Na uplatnenie každého takéhoto čiastkového nároku začína plynúť premlčacia doba osobitne.

30. Subjektívna premlčacia doba je dvojročná a podľa § 107 ods. 1 Občianskeho zákonníka plynie odo dňa, keď sa oprávnený dozvie, že došlo k bezdôvodnému obohateniu a kto sa na jeho úkor obohatil. Podľa ustálenej rozhodovacej praxe sa pre moment začatia plynutia subjektívnej premlčacej doby vyžaduje skutočná (preukázaná), a nie len predpokladaná vedomosť spotrebiteľa o vzniku bezdôvodného obohatenia a osobe, ktorá sa na jej úkor bezdôvodne obohatila. Túto vedomosť žalobca nadobudol až po prvej porade so svojím právnym zástupcom, pričom v rovnaký deň došlo k udeleniu plnomocenstva na zastupovanie, a to dňa 28.9.2021, ako to vyplýva z predloženého plnomocenstva. Až v tento moment 28.9.2021, resp. nasledujúci deň začala plynúť 2 ročná subjektívna premlčacia doba, a keďže žaloba napadla na súde dňa 13.10.2022, stalo sa tak ešte pred uplynutím subjektívnej premlčacej doby. V tejto súvislosti žalobca správne poukázal na rozhodovaciu prax Najvyššieho súdu Slovenskej republiky (sp.zn. 8Cdo/189/2020 zo dňa 27.4.2022, sp.zn. 7Cdo/79/2021 zo dňa 31.1.2022 a uznesenie sp.zn. 5Cdo/29/2021 zo dňa 28.9.2021 publikované v Zbierke stanovísk NS SR a rozhodnutí súdov č. 2/2022 pod číslom R 14/2022), ako aj závery vyslovené v rozhodnutiach Ústavného súdu Slovenskej republiky sp.zn. III. ÚS 43/2020-48 zo dňa 12.5.2020, I. ÚS 51/2020-50 zo dňa 9.6.2020 a II. ÚS 502/2020-59 zo dňa 11.2.2021. Skorší začiatok plynutia 2 ročnej subjektívnej premlčacej doby žalovaný v konaní netvrdil, a ani preukázaný nebol, na základe čoho súd dospel k záveru, že subjektívna premlčacia doba pre uplatnený nárok do podania žaloby neuplynula.

31. Vo vzťahu k objektívnej premlčacej dobe súd dospel k záveru, že v prejednávacom prípade je na uplatňovaný nárok nutné aplikovať 10 ročnú objektívnu premlčaciu dobu, a to predovšetkým s poukazom na uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp.zn. 5Cdo/29/2021 zo dňa 28.9.2021 publikované v Zbierke stanovísk NS SR a rozhodnutí súdov č. 2/2022 pod číslom R 15/2022, podľa ktorého je analogická aplikácia 10 ročnej objektívnej premlčacej doby pri práve spotrebiteľa na vydanie bezdôvodného obohatenia získaného plnením na základe spotrebiteľskej zmluvy právnym dôsledkom prednosti rozsudku Súdneho dvora Európskej únie vo veci C-485/19 zo dňa 22.4.2021 v právnom poriadku Slovenskej republiky (rovnako rozhodnutie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp.zn. 7Cdo/6/2020 zo dňa 30.6.2022). Pri aplikovaní 10 ročnej objektívnej premlčacej doby na plnenia od 24.10.2012 do 21.7.2018 je zrejmé, že ani táto ani pri jednom z čiastkových plnení do podania žaloby na súd (13.10.2022) ešte neuplynula.

32. Odhliadnuc od priamej aplikácie 10 ročnej objektívnej premlčacej doby v zmysle vyššie uvedené rozhodnutia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky, súd dospel k záveru, že v danom prípade sa na strane žalovaného jednalo o úmyselné bezdôvodné obohatenie, minimálne vo forme nepriameho úmyslu, a to s poukazom na to, že už zákon č. 258/2001 Z. z. o spotrebiteľských úveroch účinný od 1.10.2001 obsahoval povinnosť uvedenú v § 4 ods. 2, a to uvádzať v zmluvách o spotrebiteľskom úvere množstvo obligatórnych náležitostí, pričom ak niektorá z nich nie je uvedená platí, že spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov. Taktiež bola v čase uzatvárania zmluvy platná a účinná právna úprava o neplatnosti zmlúv z dôvodu rozporu s dobrými mravmi, ako aj z dôvodu nedodržania postupu pri uzatváraní zmluvy podľa § 44 ods. 2 Občianskeho zákonníka. Zmluva, ktorá je predmetom konania bola uzatváraná zhruba po 7 rokoch podnikania žalovaného v oblasti poskytovania úverov, z čoho zhruba 6 rokov platila zákonná, nevyvrátená fikcia bezúročnosti a bezpoplatkovosti poskytovaných úverov v prípade absencie obligatórnych zákonných náležitostí. Žalovaný v čase uzatvárania predmetnej zmluvy musel vedieť o svojej povinnosti uvádzať v zmluvách obligatórne náležitosti a rešpektovať platnú právnu úpravu v kontraktačnom procese uzatvárania zmluvy. Ak sa aj napriek bezúročnosti a bezpoplatkovosti úveru, či neplatnosti zmluvy, dožadoval od žalobcu plnenia

aj v rozsahu úrokov a poplatkov, potom v zmysle § 451 Občianskeho zákonníka musel vedieť aj to, že takýmto jeho konaním sa bezdôvodne obohacuje na úkor žalobcu. Žalovanému skutočnosť, že sa bezdôvodne obohacuje, musela byť známa aj z množstva súdnych konaní, pričom disponoval mnohými rozhodnutiami, ktoré vyslovene deklarovali, že zmluvy žalovaného uzatvárané s klientmi sú absolútne neplatné, resp. bezúročné a bezpoplatkové, pričom išlo o formulárové zmluvy s absolútne totožným obsahom (nedostatkami ohľadom obligatórnych náležitostí a rozpor odplaty so zákonom) ako v prípade zmluvy, ktorá je predmetom tohto konania. Napriek tomu formulárové listiny neopravil, o týchto skutočnostiach spotrebiteľov neupovedomil, neoznámil im, že nemajú splácať úroky, resp. že má nárok len na vrátenie istiny, ale práve naopak, naďalej od spotrebiteľov, dúfajúc, že im rozhodovacia činnosť súdov nie je známa, vymáhal, žiadal a dobrovoľne a úmyselne prijímal plnenia, na ktoré nemal nárok.

33. Vzhľadom na uvedené je zrejmé, že žalobou uplatnený nárok nie je premlčaný a žalobcom vznesená námietka premlčania nebola vznesená dôvodne. Súd preto podanej žalobe vyhovel a zaviazal žalovaného na zaplatenie sumy 1 183,79 EUR titulom vydania bezdôvodného obohatenia, pričom priznaná suma predstavuje plnenia žalobcu za obdobie od 24.10.2012 do 21.7.2018.

34. Okrem žalovanej sumy žalobca požadoval priznať aj úroky z omeškania vo výške 5 % ročne zo žalovanej sumy 1 183,79 EUR od 12.10.2021 do zaplatenia. Žalobca požadoval priznať úroky z omeškania odo dňa nasledujúceho po dni 11.10.2021, keď žalovanému uplynula lehota na vrátenie plnenia poskytnutá vo výzve zo dňa 07.10.2021. Z predloženej výzvy mal súd preukázané, že výzva na vydanie bezdôvodného obohatenia zo dňa 7.10.2021 bola žalovanému doručená elektronicky dňa 7.10.2021 na e-mailovú adresu žalovaného s lehotou plnenia do 11.10.2021, čo súd považoval za účinný spôsob doručenia do dispozičnej sféry žalovaného. Po uplynutí lehoty na plnenie sa žalovaný dostal do omeškania. Podľa § 517 ods. 2 OZ, ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania; výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávajúci predpis. Týmto vykonávacím predpisom je Nariadenie vlády SR č.87/1995 Z.z., ktorý sa vykonávajú niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka, v znení neskorších predpisov. Podľa § 3 ods. 1 vládneho nariadenia výška úrokov z omeškania je o 5 percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky, platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu. Základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky platná od 12.10.2021 je 0,00 % ročne. Vzhľadom na uvedené súd priznal žalobcovi úroky z omeškania vo výške 5 % ročne zo žalovanej sumy, počnúc dňom nasledujúcim po uplynutí lehoty na plnenie, t.j. od 12.10.2021 až do zaplatenia.

35. Podľa § 232 ods. 3 CSP, lehota na plnenie je tri dni a plynie od právoplatnosti rozsudku. Vzhľadom na uvedené zákonné ustanovenie súd uložil žalovanému, aby súdom uloženú povinnosť splnil v lehote 3 dní od právoplatnosti tohto rozsudku.

36. Podľa § 255 ods. 1 a 2 CSP, súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci. Ak mala strana vo veci úspech len čiastočný, súd náhradu trov pomerne rozdelí, prípadne vysloví, že žiadna zo strán nemá na náhradu trov konania právo.

37. Podľa § 262 ods. 1 CSP, o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

38. O nároku na náhradu trov konania súd rozhodol podľa § 262 ods. 1 v spojení s § 255 CSP, podľa ktorého súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci. Žalobca bol v konaní úspešný v celom rozsahu, súd mu preto priznal nárok na náhradu trov konania v plnom rozsahu. Súd z dôvodu vykonateľnosti rozhodnutia o trovách konania formuloval výrok v súlade s rozhodovacou praxou (napr. uznesenie Najvyššieho súdu SR sp.zn. 6Cdo/222/2016 zo dňa 23.03.2017, sp.zn. 6Cdo/57/2017 zo dňa 30.05.2017, sp.zn. 6Cdo/196/2016 zo dňa 22.06.2017 a sp.zn. 7Cdo/123/2016 zo dňa 04.04.2017) do povinnosti ich náhrady (II. výrok).

39. Podľa § 262 ods. 2 CSP, o výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je možné podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia na Okresný súd Žiar nad Hronom, písomne v dvoch vyhotoveniach (§ 362 ods. 1 CSP).

Odvolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 359 CSP). Odvolanie len proti odôvodneniu rozhodnutia nie je prípustné (§ 358 CSP).

Podľa § 363 CSP sa v odvolaní popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh). Ak zákon na podanie nevyžaduje osobitné náležitosti, v podaní sa uvedie, ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka a čo sa ním sleduje a musí byť podpísané. Náležitosťou odvolania je aj uvedenie spisovej značky tohto konania (§ 127 CSP). Podanie treba predložiť s potrebným počtom rovnopisov a s prílohami tak, aby jeden rovnopis s prílohami zostal na súde a aby každý ďalší subjekt dostal jeden rovnopis s prílohami. Ak sa nepredloží potrebný počet rovnopisov a príloh, súd vyhotoví kópie podania na trovy toho, kto podanie urobil (§ 125 ods. 3 CSP).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania (§ 364 CSP).

Odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že:

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania (§ 365 CSP).

Prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak

- a) sa týkajú procesných podmienok,
- b) sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu,
- c) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo
- d) ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie (§ 366 CSP).

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona (Zákon č. 233/1995 Z.z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti - Exekučný poriadok a o zmene a doplnení ďalších zákonov, v znení neskorších predpisov).